

σαγωγή ιστορική ἐν ᾗ ἐκτίθενται τὰ διάφορα συστήματα ἀπολείπεται ἤδη νὰ δημοσιεύσῃ τὸ ὑπόλοιπον, ὅπερ δὲν ἀμφισβάλλομεν ὅτι θέλει παρέξει ἡμῖν ἀφορμὴν νὰ ἐγκυχυηθῶμεν ὅτι ἡ πατρὶς ἡμῶν ἔχει νέους οἵτινες θέλουσι τιμῆσαι αὐτήν.

Ὡς ἓνα τούτων θεωροῦμεν καὶ τὸν Κ. Ἀγαμέμνονα Κ. Μεταξῆν, ὅστις ἐν περικολλίδι τῶν κατὰ τὸν λήξαντα Μάρτιον δημοσιευθέντων φύλλων τοῦ Αἰῶνος ἔγραψε « περὶ ποινικῶν σωφροτιστηρίων καὶ τῶν συστημάτων αὐτῶν ». Ὁ Κ. Ἀγ. Μεταξῆς ἱστορικῶς ἐκτιθεὶς τὰ πράγματα ἐν πολλοῖς συναντᾶται μετὰ τοῦ Κ. Κωστῆ τὴν αὐτὴν ὁδὸν ὁδεύοντες ἀδύνατον ἦν νὰ μὴ εἰπῶσι ταῦτά περὶ τῶν αὐτῶν. Ἀλλ' ἐν τῇ μελέτῃ τοῦ Κ. Μεταξῆ εὗρομέν τι ὅπερ εἶχομεν σημειώσει ὡς περὶ αὐτῶν ἐν ταῖς ἀναγνώσεσιν ἡμῶν τῆς τοῦ Κ. Κωστῆ, ἔστι δὲ τοῦτο, ἡ ἀκριβὴς διάγνωσις τοῦ πολιτικοῦ λεγομένου ἐγκλήματος ἀπὸ τοῦ ἰδιωτικοῦ, διάγνωσις ἣν ὡς ἄριστα ποιεῖται ὁ Κ. Ἀγ. Με-

ταξῆς, ἐκ τούτου δ' ὁρμώμενος μετὰ παρρησίας κατακρίνει τὴν νομοθεσίαν ἡμῶν ὡς ἔχει αὕτη κατὰ τοῦτο. Ἡμεῖς μάλιστα ἀποτροπιαζόμεθα καὶ τὸ ὅνομα ἐγκλημα διὰ τὰς τοιαύτας πράξεις ὅταν ἡ ἐπιτυχία προάγῃ τινὰ ὡς ἥρωα δύναται ἡ ἀποτυχία νὰ στιγματίσῃ αὐτὸν ὡς ἐγκληματίαν; Οἱ πρόγονοί ἡμῶν καὶ ἐπὶ τῶν κακῶν εὐφρόνως ἔλεγον, δικτὶ νὰ μὴ μιμηθῶμεν ἐκείνους; δικτὶ ἀντὶ τῆς λέξεως πολιτικός ἐγκληματίας νὰ μὴ εἰσαγάγωμεν τὴν λέξιν ἐκπεπαιστωμένη ἢ ἐχρῶντο ἐπὶ ὁμοίων περιστάσεων οἱ ἀρχαῖοι; Ἄς προσθέσωμεν δὲ, ὅτι αἱ στάσεις εἰσὶν ἐνδεικτικαὶ νοσοῦσης πολιτείας, καὶ ὅτι κατ' Ἀριστοτέλην « σημεῖον πολιτείας εὖ συντεταγμένης τὸ τὸν δῆμον ἔχουσιν διακρίνειν ἐν τῇ τάξει τῆς πολιτείας, καὶ « μῆτε στάσιν, ὅτι καὶ ἄξιον εἰπεῖν, γεγενῆσθαι, « μῆτε τύραννον » (1).

Ἀθήνησι τῇ 8 Ἀπριλίου 1862.

Ν. Ι. ΣΑΡΙΠΟΛΟΣ.

Γιγάντειος πολύπους.

ΓΙΓΑΝΤΕΙΟΣ ΠΟΛΥΠΟΥΣ.

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.

— 000 —

— Κ. Διευθυντά, ὁ σκοπὸς εἰδοποιεῖ ὅτι πρὸς τὴν πρῶτην φαίνεται τι κυμαινόμενον.

— Ναί, εἶναι κόκκινον ὁμοιάζει ἄκραν κατάρτιου.

— Εἶναι σωρὸς χόρτων.

— Ὁχι, εἶναι βράδι.

— Ὁμοιάζει ψόφον ἄλογον.

— Ὁχι, ὄχι, εἶναι ζῶον δὲν βλέπετε τὰ ποδάριά του;

Ἐν τούτῳ τὸ ἀνρόπλιον ἐπλησιάζει πρὸς τὸ ἀντικείμενον περὶ οὗ ὁ λόγος. Παρατηρήσεις δὲ κα-

λῶς αὐτὸ εἶδον ὅτι ἦτο γιγάντειος πολύπους, ἐξ ἐκείνων τῶν ὁποίων ἡ ὑπαρξίς ἐλέγετο μυθώδης.

Εἶχον ἔρχῃ πρὸ ἐφθάλμων ἑα τῶν ἀλλοκότων ἀντικειμένων τὰ ὁποῖα ἔξεμαί ἐνίστα ἀπὸ τοῦ βάθους αὐτοῦ ὁ Ωκεανός, ὡς ἂν ἤθελε νὰ μυκτηρίσῃ τὴν ἐπιστήμην. Ἐννοεῖται πόσον περίεργον ἐθεώρησα τὸ πρᾶγμα, καὶ διὰ τοῦτο ἀπεφάσισα οὐ μόνον νὰ παρατηρήσω καλῶς, ἀλλὰ καὶ νὰ ζωγράψω τὸ θαλάσσιον τέρας.

Ἀμέσως λοιπὸν ἔλαβον ἐκινήθησαν, ἐγένετο τὰ τοιφεύκτα, ἔφεραν εἰς μέσον κάγκας καὶ βρόχους καὶ ἠτοίμασαν πᾶν συντελοῦν εἰς τὴν ἔργον τοῦ θαλάσσιου.

(1) Ἀριστοτέλ. Πολιτ. βιβλ. Β. § 4.